

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1395/05
25.05.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Војимира Цвијовића, председника већа, Јованке Кажић, Луције Драгојловић, Миломира Николића и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиље АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужених ББ и ВВ, чији је пуномоћник ГГ, адвокат, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против решења Окружног суда у Зајечару Гж. бр. 1765/04 од 24.12.2004. године, у седници одржаној 25.05.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ решење Окружног суда у Зајечару Гж. бр. 1765/04 од 24.12.2004. године и предмет враћа истом суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Окружног суда у Зајечару Гж. бр. 1765/04 од 24.12.2004. године, ставом I изреке, укинута је пресуда Општинског суда у Зајечару П. бр. 1570/01 од 28.07.2004. године у делу изреке из става првог којим је одбијен приговор о апсолутној ненадлежности Општинског суда у Зајечару за поступање у овој правној ствари истакнут од стране тужених и става два изреке којим је одбијен тужбени захтев ближе описан у том ставу изреке и одбачена је тужба тужиље, а ставом другим одбијена је жалба тужиље као неоснована и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу III изреке пресуде.

Против решења другостепеног суда тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Испитујући побијану другостепену одлуку у смислу одредбе чл. 386. у вези одредбе чл. 400. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија основана.

Предмет ове правне ствари је захтев тужиље да се утврди да део кп.бр. ДД у наведеним мерама и границама, чији су носиоци права трајног коришћења тужени, представља саставни део парцеле кп. бр. ДД, на којој тужиља има право трајног коришћења, а што би тужени били дужни признати и трпети да тужиља ово своје право упише у јавним књигама.

Окружни суд у Зајечару је полазећи од тога да тужиља тужбеним захтевом није тражила утврђивања права коришћења на описаном делу парцеле кп. бр. ДД, већ само да тужени признају и трпе да она то своје право упише у јавним књигама, за шта није надлежан суд, већ управни орган, одлучио као у изреци свог решења.

Разлози другостепеног суда из побијаног решења, а управо имајући у виду садржину тражене правне заштите, се по налажењу Врховног суда не могу прихватити.

Наиме, тужиља је тужбеним захтевом тражила да тужени признају и трпе да она своје право коришћења које би јој било признато на парцели коју користе тужени упише у јавне књиге, па је одлучивање о таквом захтеву у судској надлежности, а о чему другостепени суд није водио рачуна при доношењу побијане одлуке.

У поновном поступку одлучивања о жалби тужиље, Окружни суд ће, поступајући по жалби тужиље од 09.11.2004. године, испитати правилност првостепене пресуде којом је одбијен тужбени захтев.

Сходно томе, Врховни суд је на основу одредбе чл. 394. ЗПП у вези одредбе чл. 400. ЗПП и одредбе чл. 491. ЗПП ("Сл. гласник РС" бр. 125/04), одлучио као у изреци.

Председник већа - судија

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

СШ